

Čtvrtá neděle adventní nás přivádí k pohledu na narození Ježíše, kterého Bůh slíbil ústy proroků

Jeho pozemský život prochází stejnou cestou, jako život jiných lidí, od narození do smrti. V této době bychom měli svůj pohled častěji zaměřit na dítě, na maličké dítě, které dokáže tak radostně přijímat naši lásku a dokáže se radovat i z maličkostí.

"Byla jsem s vnoučaty ve Zlatém jablku a byla radost dívat se, jak se dokázaly oprostít od okolního světa a soustředit se na postavičky, snad skřítky, kteří jsou ve vstupní hale. Kolem nebylo ještě mnoho lidí a několik malých školáků se střídalo při předávání si točící kliky a vzájemně se upozorňovali na krásu jednotlivých postaviček a jejich pohyby. Moc se mi ty postavičky líbí a říkála mi kamarádka, která pracuje v obchodě vedle této atrakce, že si tam přichází točit klikou i starší lidé, než jsem já. Umět si najít radost, tam kde právě jsem, to bychom se měli učit od dětí, než se nakazí od nás a budou za vším vidět problém a naučí se od nás reptat."

Požehnaný adventní čas přeje Noela

Naplnilo se, co Bůh řekl ústy proroka: Panna počne a porodí syna a dají mu jméno 'Emanuel', to znamená 'Bůh s námi'. (srv. Mt 22-23)

Obstarat dárky, nakoupit jídlo, dohnat pracovní resty, úklid, vánoční výzdoba... Máme plnou hlavu starostí. „Hlavně na nic důležitého nezapomenout a všechno stihnout.“ ²

Opět se snažíme, napínáme síly, aby naše Vánoce byly „šťastné a veselé“. Možná jsme ale už na vlastní kůži zakusili, že nakonec, přes všechno vypětí a plány, u rozsvíceného stromečku někdy přišel pocit prázdnoty a nenaplnění. A tak se nám dnes do srdce může vkrádat skepse: „Má to předvánoční běsnění vůbec smysl?“

Do těchto úvah nám může zaznít výše uvedené biblické slovo s novým důrazem – Bůh, laskavý, milosrdný, veliký a mocný, je s námi. A to jak doma, tak v práci, v nákupním centru, když nestíhám, ale i když se mi podaří se konečně na chvíli zastavit. On je se mnou. A pokud mu já chci dávat ve svém životě prostor, může všemu dát nový přesah. Záleží na mé svobodné volbě:

Vše totiž mohu dělat a prožívat s Ním, nebo bez Něj.

S Ním v radosti a ve svobodě, nebo v křeči a stresu z povinnosti.

Mohu dnešek přijmout jako jeho dar, nebo si ho nárokovat jako samozřejmost.

Mohu hromadit pro sebe, nebo tu dnes být pro druhé, tak jako On je pro mě.

Mohu zapadnout do zajetí pozemských starostí a rezignovat, nebo se obrátit v touze k

Bohu a očekávat jeho záchranu.

Když dovolíme Bohu vstoupit do našich vánočních příprav, slavení a možná i do naší samoty, učiní naše Vánoce vnitřně plné a šťastné.

Bože, Ty ses stal člověkem, abys byl ve všem s námi.

Život s Tebou dává našemu konání nový smysl.

Věřím, že máš tak moc proměnit nejen letošní Vánoce, ale i obyčejné všední dny našeho života.

Přijď, Pane!

Více ve zdroji: <http://www.vira.cz/Texty/Tema-tydne/Predvanocni-besneni.html>